

Disertační práce Cyklus vyprávění o Jóséfovi v židovské tradici, Genesis 37 – 50 se zabývá středověkými rabínskými komentáři 11. až 18. století. Práce je koncipována od obecného úvodu, pojednávajícího interpretační metody a školy, jejich vliv a význam pro další vývoj biblického komentáře, přes studium exegetické práce vybraných významných rabínských autorit (Raši, Rašbam, Avraham ibn Ezra, Ramban, Jicchaq Avravanel, Ovadja Sforno a Chajim ben Atar), k problematice překladu a interpretace biblického textu, v níž jsou navzájem porovnávány rabínské názory k obtížným pasážím textu s českými překlady, vycházejícími z hebrejštiny.

Studovanou částí biblického podání jsou kapitoly 37 – 50 knihy Genesis, obsahující nově o Jóséfovi, která představuje ucelený příběh s několika dějovými liniemi. Příběh, zabírající téměř třetinu knihy Genesis, je mnohvrstevnatý, ucelený a výjimečný z hlediska kompozice, obsahu, koloritu i poselství.

Součástí této práce je příloha s autorským překladem z jazyka originálu jak studované části biblického textu, tak komentářů představitelů severofrancouzské školy Rašiho a Rašbama, vycházejících z metody pšať a draš a obsahujících gramatické a filologické poznámky, a starofrancouzské glosy.

Cílem práce bylo vytvořit úvod do rabínského komentáře k Bibli a na základě studia rabínských komentářů doložit práci židovských učenců, metody jejich výkladu, rozmanitost názorů, vzájemný vztah a diskuzi překonávající staletí. Pomocí ukázek rabínských interpretací upozornit na sílu tradice, vedoucí k omezení svobody chápání při - z hlediska judaismu - kontroverzních tématech, a zároveň její pronikání až jádru biblického sdělení. Rozvinout některé motivy příběhu, které nebyly pojednány v diplomové práci Cyklus vyprávění o Jóséfovi, Gn 37; 39 – 48; 50, ÚBVA FFUK 2002, jejíž dílčí téma – židovskou tradici – rozvádí a prohlubuje tato práce.